

man ment at burde foretage den foreslaaede *Ændring*.

Mindretallet (Bajer, Bertelsen, Buß og N. Jensen) anser det for skridende imod Hovedgrundsaetningen for et Lovforslag, hvorved „legemlig Lugt“ affattes (jfr. Motiverne til Lovforslaget Side 36), at affatte disse Bestemmelser saaledes, at „legemlig“ Magt og Lugt „lovlig“ kan anvendes, og stiller derfor *Ændringsforslaget* Nr. 81. I Realiteten ændres Intet ved disse Forslags Vedtagelse.

Til § 132.

82) Udvalget har ment, at Paragrafen bør indeholde Bestemmelser, sigtende til at værne de Underordnede ikke blot mod forhaanende Udfærd fra Forsatte, men ogsaa mod ligesvem ærekrænkende Sigtelser.

Til § 134.

83) Udvalget har ment, at der er en væsentlig Forskjel mellem de 2 Tilfælde, at den Forsatte har handlet af Uagtksomhed, og at han har handlet forsætlig, dog uden svigagtig Hensigt, saa at Handlingen nærmest har Karakter af Egenraadighed, og har derfor ment, at der burde skjelnes mellem disse to Tilfælde og forskjellig Straf foreskrives for hver af dem.

Til § 135.

84 og 85) Ved „Orden“ forstås i Paragrafen aabenbart „Rættelses“, og Udvalget har derfor foretrukket dette Ord som tydeligere. Flertallet har derhos ment, at Paragrafen burde omredigeres saaledes, at man haade en klar og utvetydig Bestemmelse for Myndighedsmisbrug, gaaende ud paa Indskrænkning af de Underordnedes lovlige Frihed med Hensyn til Udvælsen af almindelige borgerlige Pligter og Rettigheder.

Til § 136 og § 137.

86—88) De foreslaaede *Ændringer* ere nærmest Redaktionsændringer.

Ny Paragraf efter § 138.

90) Ligesom det er ulovligt at indgive ubesværede Klager over Forsatte, er det selvfølgelig ulovligt, at den Forsatte undertrykker eller tilbageholder indgivne Klager, og en Straffebestemmelse om dette Forhold har man derfor anset for nødvendig.

Til ny § 139.

Ændringsforslaget Nr. 91 er begrundet dels ved Nr. 30 til § 47, dels i Forslagsstillernes tidligere almindelige Bemærkninger.

Til § 140.

92) For Lydeligheds Skyld har Udvalget ment, at de gjorte Tilføininger vare hensigtsmæssige.

Til § 143.

93) Da man ikke har anset det for passende i selve Paragrafen at motivere Anledningen til den gjorte Bestemmelse, har Udvalget foreslaaet den omredigeret, som *Ændringsforslaget* angiver.

Til § 146.

94) Flertallet har anset det for heldigt at omredigere Paragrafens Begyndelse saaledes som skeet, hvorved det fremhæves, at det anses som en graverende Omstændighed, at Krigsfangerne ere betroede til Paagjældendes Varetægt, ligesom at Handlingen sker i egenlyttig Hensigt. Tillige har man ment, at en Bestemmelse om Plyndring af Sig her burde medtages, da denne Forbrydelse, begaaet af Militære, maa betragtes fra et andet Synspunkt, end naar samme Forbrydelse udøves af Ikkemilitære (Borgerlig Straffelov § 250).

Til § 147.

95) Af Hensyn til Vigtigheden af at beskytte et fjendtligt Lands Indbyggere mod Plyndring har Udvalget ment, at Minimumsstraffen ikke burde sættes ringere end til Fængsel af 2den Grad, der endda er betydelig mildere end den borgerlige Straffelovs Straf for Røveri.

Til § 148.

96) Den foreslaaede *Ændring* er nærmest en Redaktionsændring.

Til § 149.

97 og 98) Den første *Ændring* er nærmest en Redaktionsændring. Et Mindretal finder, at det sidste Punktum helst bør udgaa, da man vel erhænder, at disse Forbrydelser, begaaede i et fjendtligt Land, ere mere ubetydelige, men dog ikke finder tilstrækkelig Anledning til at give dem en hel anden Karakter end Lyveri og Ran i Almindelighed.

Til § 150.

99) Ordet „virkelig“ findes helst at burde udelades, da det kunde give Anledning til Misforstaelse og opfattes som sigtende til yderste Nødsstilsælde, hvad aabenbart ikke er Mening.

Til § 151.

100) Mindretallet har anset Straffen af Embeds eller Bestillings Fortabelse for det i Paragrafens 1ste Del omhandlede Forhold for uforholdsmæssig streng og har ment, at den burde udgaa.

Til § 152.

101) Med Hensyn til *Ændringen* se det ved § 150 Bemærkede.

Til §§ 154, 157 og 158.

102, 107, 108 og 109) Redaktionsændringer.